

Írta:

2014. december 14. vasárnap, 09:29

Sok-sok dolog miatt szimpatikus „ez” a Misi gyerek. Bizonyos önös érdekek miatt mégis az élre kívánkozik, hogy a PMFC-MATIAS a kedvenc focicsapata. Pedig a szerencséje, meg a tehetsége okán már eljutott a Bayern München csodálatos arénájába is. De az otthon zöld füve mégis kedvesebb a pécsi lurkó számára. Aki cseppet sem mellékesen óriási tehetségnek számít a zene, a zongorázás világában. Különleges srác Boros Mihály (képünkön), ehhez kétség sem férhet! Hiszen a köztvé rangos versenyét is megnyerte a saját korcsoportjában. Fotó: Horváth S. Gábor.

A fiú édesapja, **Dr. Boros János**, a Pécsi Tudományegyetem Filozófia Tanszékének egyetemi tanára szerint elég hamar kiderült, hogy Misike nem játékszernek tekinti a zongorát. Nem volt még három éves a gyerkőc, amikor a fivérét követve megpróbálkozott az instrumentum titkainak megismerésével. Aztán gyorsan kiderült, nem holmi klimpírozásról van szó, ha odaül a billentyűkhöz. Ezért az édesanyával,

Dr. Orbán Jolánnal

, a Pécsi Tudományegyetem Irodalomtudományi Tanszékének egyetemi tanárának egyetértésével úgy döntöttek, nekik nem lehetőségük a fiúk támogatása, hanem kötelességük. Jó úton járnak, bár még nem tudjuk, meddig jutnak. A futball világában, hasonló talentum esetén szoktak feltűnni a menedzserek, komoly ajánlatokkal, mindegy hány éves a jelölt.

– Természetesen a televízión keresztül is követem a nemzetközi futballmeccseket – jelentette ki Boros Misi, teljes magabiztossággal, lámpaláz nélkül. – Nagy élmény volt a müncheni kirándulás, amit tulajdonképpen a zongorának is köszönhetek. Hiába, a zene csodás világa

rengeteg lehetőséget rejt.

– Egy ilyen elfoglalt lurkó, aki nagy nyilvánosság előtt, kamerák keresztüzében szokott fellépni, az nyilván magántanuló!

– Szó sincsen róla! Nem szeretnék kiszakadni az iskolai közösségből. Hatodikos vagyok a pécsi, Jókai Mór Általános Iskolában. Jó a közösség, szeretem az osztálytársaimat, öröm velük lenni.

– Ha már nem járod a külön utat, akkor bizonyosan van kedvenc tantárgyad. Ebből következően olyan is, amit kevésbé kedvelsz.

– Tavaly mindenből jeles voltam, remélem most is jól zárom az évet. Minden tantárgyat szeretek, ezért nem tennék különbséget közöttük.

– Érett, megfontolt válasz. Téged nehéz zavarba hozni?

– Megszoktam a szereplést, nem félek tőle. A zongorázással meg úgy vagyok, csak addig van bennem drukk, amíg el nem kezdem a művet, nagyobb közönség előtt. Amikor az első hang megszólal, attól kezdve már csak a muzsikára koncentrálok.

– Komoly munka ez, még felnőtteknek is becsületére válna.

– Napi több óra gyakorlás gyorsan elszáll. Nagyon élvezem, amit csinálok, ennyi az egész.

– Ilyen elfoglaltság mellett jut időt a játékra, éppen mondjuk a focira?

– Persze, rendszeresen futballozunk a fiúkkal, az iskolában! Legutóbb akadt egy kis riadalom, mert egy ütközésnél nagyot estem. A társaim nagyon megijedtek, nehogy a kezem, vagy a karom megsérüljön, mert az súlyos következményekkel járna. Nagyon rendeseek az osztálytársaim. Ezért remek érzés velük együtt lenni, közösen élni át az iskolai élményeket.

– Ha már elárultad, hogy a pécsi csapatért szorítasz, akkor feltehetőleg akad közöttük olyan, akiért jobban lelkesedsz?

– Ez nehéz választás, de a fiatalabbak közül szívesen nézem a pályán **Márk várt Dávidot**

, meg

Kővári Róbertet

Zongorázik, de a labdával is jól bánik

Írta:

2014. december 14. vasárnap, 09:29

. Ahol lakunk, a Mecsek oldalában, onnan lehet látni a pályát. Néha lenézek, aztán arra gondolok, ha jó az idő, ráadásul nincsen egyéb kötelezettségem sem, akkor apával mehetünk meccsre. Ez aztán fel is dobja a hangulatomat.

Forrás: www.pmfc.hu